

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204559
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517204559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, pr. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368 proti žalovanému: X. Z., nar. XX.X.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX V. N., občan SR v konaní o zaplatenie 964,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.12.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 964,78 eur, úroky vo výške 743,16 eur, úroky vo výške 62,57 eur, úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 964,78 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 964,78 eur od 8.6.2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.11.2013 bola medzi jeho právnym predchodcom, spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“), súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“) a Obchodné podmienky (ďalej aj „OP“). Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 1 000 eur, ktorý mal vrátiť v splátkach podľa zmluvy. V dobe od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti žalovaný splnil svoj záväzok len čiastočne. V zmysle OP ak sa dlžník dostane do omeškania s platením splátok, vznikne veriteľovi nárok požadovať predčasné splatenie úveru. Právny predchodca žalobcu si toto právo uplatnil na základe výzvy adresovanej žalovanému, ktorej predchádzala výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Po 7.6.2017, ku ktorému bol vyhotovený Aktuálny stav úveru, uhradil žalovaný dňa 3.8.2017 sumu 50 eur a dňa 7.9.2017 sumu 30 eur, ktoré boli započítané na úroky. Žiadal preto žalobe vyhovieť.

3. Na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2013, OP účinné od 10.6.2013, VOP účinné od 15.7.2013, výpis označený ako „Aktuálny stav úveru“ ku dňu 7.6.2017, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29.12.2014, doklad o jej doručení žalovanému, upozornenie - výzvu na úhradu dlžnej časti úveru zo dňa 9.12.2014, časť podacieho hárku listín odosielaných 9.12.2014, predpis splátok, sadzobník poplatkov účinný od 1.10.2013, zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.6.2017, časť jej prílohy preukazujúcej postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní a tabuľkový prehľad výpočtu úrokov a úrokov z omeškania do aj po zosplatení a prehľad úhrad započítaných na ich úhradu.

4. Na výzvu súdu doručení právneho zástupcovi žalobcu, aby predložil presný spôsob výpočtu úrokov uplatňovaných v žalobe tak, aby bolo zrejmé, o aké nároky ide a aby sa vyjadril k splneniu podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca ani jeho právny zástupca nereagovali.

5. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nej vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, aj mu všetky uvedené listiny boli riadne doručené.

6. V priebehu konania doručil právny zástupca žalobcu návrh na uzavretie súdneho zmiernu, ktorým by sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 784,78 eur spolu s úrokom vo výške 16,00 % ročne zo sumy 964,78 eur a postupne zo súm znižujúcich sa podľa jednotlivých úhrad zo strany žalovaného za časové obdobia vymedzené v návrhu, a to v splátkach vo výške 50 eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Zároveň právny zástupca žalobcu oznámil súdu, že žalovaný po podaní žaloby do dňa vyhotovenia podania (t.j. do 5.6.2018) uhradil sumu vo výške 210 eur v 5 splátkach po 30 alebo 50 eur od 2.1.2018 do 27.4.2018, a to na základe dohody o splátkovom kalendári, ktorú strany uzavreli po podaní žaloby. K návrhu pripojil dohodu o splátkovom kalendári zo dňa 26.1.2018.

7. Žalovaný na výzvu súdu, či súhlasí s navrhnutým súdnym zmiernom nereagoval.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní s tým, že súhlasia s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti a na žalobe trvajú. Predvolanie žalovanému považoval súd za doručené v zmysle § 111 ods. 3 C.p. Žalovaný sa pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov.

9. Právny zástupca spolu s ospravedlnením jeho neúčasti na pojednávaní zaslal súdu aj vyjadrenie vo veci samej. Vyjadril sa k podmienkam na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom vyjadril názor, že toto ustanovenie neupravuje podmienky, nesplnenie ktorých by viedlo k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale jeho hlavným účelom bolo prelomenie bankového tajomstva. Ak by však podmienky v tomto ustanovení mali byť vykladané ako podmienky na platné postúpenie pohľadávky banky, potom vyjadril presvedčenie, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 29.12.2014 je zároveň písomnou výzvou banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom z uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že jeho právny predchodca splnil aj podmienky v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na záver citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/31/2018.

10. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom k žalobe a jeho vyjadreniam, ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 6 tohto odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 21.11.2013 uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 000 eur. Podľa bodu 2 zmluvy mal žalovaný splatiť úver v 60 mesačných splátkach po 30,00 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.12.2013 a končiac dňom 20.11.2018. Celková výška nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 799,95 eur, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,50 % ročne, RPMN bola uvedená vo výške 30,35 % a priemerná RPMN vo výške 45,94 %. Podľa zmluvy si žalovaný nezvolil poistenie. Žalovaný podľa Aktuálneho stavu úveru uhradil od 20.12.2013 do 15.3.2017 (t.j. aj po zosplatnení úveru) sumy v rôznych výškach, zväčša však vo výške 30,76 eur, celkovo vo výške 270,11 eur, z ktorých suma 44,60 eur bola započítaná na poplatky, suma 190,29 eur na úroky a suma 35,22 eur na istinu. Žalovaný okrem toho uhradil dňa 3.8.2017 sumu 50 eur a dňa 7.9.2017 sumu 30 eur, ktoré boli započítané na úroky. Po podaní žaloby od 2.1.2018 do 27.4.2018 uhradil žalovaný sumu 210 eur, z ktorých žalobca prvú splátku vo výške 30 eur započítal na úroky a zvyšok na istinu. Do marca 2014 splácal žalovaný splátky maximálne s párdňovým omeškaním, ďalšiu

splátku za apríl 2014 vo výške 30,76 eur uhradil dňa 23.5.2014 a ďalšie 3 splátky uhradil až so značným omeškaním, a to dňa 31.8.2015 sumu 55,55 eur, dňa 24.8.2016 sumu 30 eur a dňa 15.3.2017 sumu 30,76 eur. Vzhľadom na omeškanie žalovaného právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 9.12.2014 výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, ktorá bola odoslaná na adresu žalovaného dňa 9.12.2014. Touto výzvou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že podstatne porušil úverovú zmluvu, vyzval ho na úhradu dovtedy dlžných splátok úveru a upozornil ho na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný aj napriek výzve neuhradil žiadnu splátku, preto výzvou zo dňa 29.12.2014 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že ku dňu 29.12.2014 sa jeho úverová pohľadávka stáva predčasne splatnou. Žalovaný bol zároveň vyzvaný na jej úhradu do 10 dní od jej doručenia. Žalovaný si výzvu prevzal dňa 5.1.2015. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená na žalobcu.

12. Súd po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

13. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Súd po preskúmaní okolností uzavretia úverovej zmluvy, jej náležitostí a povahy zmluvných strán (právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný vystupoval ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ) dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa v tom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené skutočnosti ani nikto nenamietal a tieto boli nesporné.

24. Súd sa v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a prípadne so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

25. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov poskytovaných bankami je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 20.11.2018, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 OZ zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade teda prichádza do úvahy iba možnosť, že si zmluvné strany dohodli možnosť veriteľa žiadať celý dlh naraz. Takúto dohodu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd nemal preukázať. Zo zmluvy o úvere takáto dohoda nevyplýva. V čl. 3 bode 5 zmluvy o úvere je síce uvedené, akými listinami sa riadia vzťahy neupravené zmluvou, avšak z tohto, ani z iného ustanovenia zmluvy nevyplýva, že by tieto listiny mali byť súčasťou zmluvy, ani že by boli odovzdané žalovanému a že by na znak súhlasu boli podpísané. Nielen z úradnej činnosti je súdu známe, že vyhlásenie o oboznámení sa s VOP, OP a ďalšími listinami slúži predovšetkým záujmom veriteľa, pretože oboznámenie sa s niekoľko desiatok stranovými VOP či OP pri podpise zmluvy je prakticky nereálne. Predovšetkým je však potrebné uviesť,

že ak má ísť o dohodu dvoch zmluvných strán (v danom prípade o možnosti veriteľa žiadať predčasnú splatnosť úveru), ktorá vyžaduje súhlasný prejav oboch strán, je potrebné vyžadovať, aby takáto dohoda bola podpísaná spotrebiteľom na znak súhlasu. Ak takáto dohoda má byť obsiahnutá v inej listine, je potom potrebné vyžadovať, aby aj takáto iná listina bola na znak súhlasu podpísaná.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným o možnosti žiadať predčasné splatenie úveru nebola platne uzavretá. Za tohto stavu potom aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru súd nepovažoval za platné, keďže bolo vykonané v rozpore so zákonom (konkrétne s § 565 OZ). Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že právny predchodca žalobca splnil podmienky na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, keďže na ich splnenie možno prihliadať len v spojení s dohodou podľa § 565 OZ. Ak úver nebol platne zosplatnený, v čase postúpenia pohľadávky nebola ešte celá pohľadávka splatná, preto postúpenie pohľadávky bolo vykonané v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovne zakazuje postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ak nie sú splnené podmienky upravené v tomto ustanovení. Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

27. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. je úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní (čo súd mal preukázané) a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca predložil súdu dve výzvy jeho právneho predchodcu, ktoré však boli žalovanému doručované takmer 3 roky pred postúpením pohľadávky. Aj keď to priamo v zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, keďže ide o určitú ochranu dlžníka pred postúpením pohľadávky banky inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka, resp. o jeho poslednú možnosť odvrátiť postúpenie pohľadávky. Ak totiž banka doručí dlžníkovi výzvu na zaplatenie dlhu a potom značnú dobu (dosahujúcu takmer všeobecnú premlčaciu dobu) pohľadávku ani neuplatní na súde, ani s ňou inak nenaloží, nemôže dlžník po uplynutí dlhšieho časového obdobia (ako tomu bolo aj v tomto prípade) predpokladať alebo predvídať úmysel veriteľa pohľadávku postúpiť. Súd je preto názoru, že aj výzva pri vyhlásení úveru za predčasne splatný môže byť výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Predložené výzvy doručované takmer 3 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Súd teda nemal preukázané ani splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

28. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. K dohode uzavretej medzi stranami sporu súd poznamenáva, že ak sa žalovaný rozhodol dobrovoľne splatiť dlh, ktorý nepochybne vznikol poskytnutím pôžičky minimálne vo výške poskytnutej istiny, je to jeho právo.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, teda by mal nárok na plnú náhradu trov konania. Z obsahu súdneho spisu však nevyplýva, že by žalovanému nejaké trovy vznikli, preto mu súd náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z